

NEWS

De oven, het scherm en de eerste rij

Hoe een meesterbakker haar krijtborden met pensioen stuurde.

5 augustus 2026, Tobias Engl



Marlene Bauer runt de bakkerij in de derde generatie, en tot voor kort hingen boven haar toonbank nog dezelfde krijtborden als in de tijd van haar grootvader. Mooie borden. Sierlijk handschrift, elke ochtend opnieuw beschreven. Er was alleen één probleem: wat erop stond, klopte zelden lang.

Was het meergranenbrood om negen uur uitverkocht, dan bleef het gewoon bovenaan op het bord staan en vroegen klanten ernaar, tot iemand met de spons omhoogreikte. De lunchsnacks verschenen pas als een van de verkoopsters eraan dacht ze erbij te schrijven. Op sommige dagen verkocht de winkel zijn beste producten niet, simpelweg omdat niemand wist dat ze er waren.

De ommekeer kwam zonder veel tamtam, met drie schermen boven de toonbank. Marlene was sceptisch, eerlijk gezegd. Ze was bang dat de zaak eruit zou gaan zien als een fastfoodrestaurant bij een snelwegknooppunt. Mooi niet. De borden zien eruit zoals altijd, hetzelfde sierlijke handschrift, alleen veranderen ze nu vanzelf.

Tegenwoordig past de kaart zichzelf aan. 's Ochtends het ontbijt, vanaf elf uur de warme toonbank, in de namiddag de taart, alles op het juiste moment, zonder dat iemand iets hoeft uit te vegen. Is het meergranenbrood op, dan verdwijnt het van het bord, als ScreenWay het scherm aan de kassa koppelt. Wat er niet meer is, staat er ook niet meer. En het

amandelhoortje dat vroeger in de mand ondersneeuwde, komt nu rond lunchtijd als beeld voorbij op het grote scherm. Marlene zegt dat ze er twee keer zoveel van verkoopt.

Inmiddels hangen de schermen ook in het tweede filiaal aan de markt. Marlene beheert beide vanaf een tablet in het kantoortje boven de bakkerij. Een actie die één keer is ingesteld, draait op beide locaties. Vroeger reed ze er zelf heen, met een stapel gelamineerde bordjes op de passagiersstoel.

De krijtborden heeft ze gehouden. Eén hangt nu in de cafehoek, met de spreuk van de dag, met de hand geschreven, omdat sommige dingen zo moeten blijven. Al het andere doet het scherm. En de eerste rij 's ochtends, zegt Marlene, is sindsdien sneller geholpen, omdat niemand meer vraagt naar iets wat allang uit de oven en alweer op is.